

**Abádszalók Város Polgármesterétől
5241 Abádszalók, Deák F. út 12.**

ELŐTERJESZTÉS

**Abádszalók Város Képviselő-testületének 2017. június 29. napján tartandó ülésére
Sarud község támogatási kérelme**

Tisztelt Képviselő-testület!

Sarud Község Polgármestere és a Wesselényi Miklós Szabadidős Egyesület a mellékelt kérelemmel fordult a T. Képviselő-testülethez.

Kérem az előterjesztés megtárgyalását követően az alábbi határozati javaslatok valamelyikének elfogadását.

1.

**...../2017 (VI.29.) számú Képviselő-testületi határozat
Sarud község támogatási kérelme**

Abádszalók Város Önkormányzatának Képviselő-testülete,- Ft összeg erejéig támogatja Sarud Község Önkormányzatát és a Wesselényi Miklós Szabadidős Egyesületet költségvetésének terhére.

A támogatás kapcsán támogatási szerződés kerül megkötésre, melynek aláírására Balogh Gyula Polgármester kap felhatalmazást.

2.

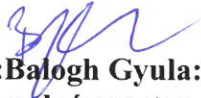
**...../2017 (VI.29.) számú Képviselő-testületi határozat
Sarud község támogatási kérelme**

Abádszalók Város Önkormányzatának – tekintettel a 2017. évi költségvetésről szóló 2/2017. (II.10.) önkormányzati rendeletre – szűkös anyagi helyzete nem teszi lehetővé támogatás megítélését.

Határozatról értesülnek:

1. Képviselő-testület
2. Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal
3. Abádszalóki Közös Önkormányzati Hivatal Pénzügyi Iroda
4. Sarud Község Önkormányzata
5. Irattár

Abádszalók, 2017. június 23.

**(:Balogh Gyula:)
polgármester**

Sarud Község Polgármesterétől
Sarud Kossuth út 93

Wesselényi Miklós Szabadidős Egyesület
Sarud Kossuth út 60

Abádszalóki Községi Önkormányzati Hivatal		
ÉRKEZETT:		
2017 JÚN 07.		1174. Hkt. szám
Utószám:	Ellátási:	Dátum:
		Balogh Gy.

Tisztelt Polgármester Úr

Nagy tisztelettel kérem Önt; szánjon ránk néhány percet és olvassa végig leveletem:

Április 23-án (vasárnap) este 6 ó 20 perckor sokkoló hír érkezett hozzánk. Ég egy ház Mátraszentlászlón, egy ház, ami a MIÉNK. Egy maroknyi közösségé, akiket úgy hívnak Wesselényi táborozók. Iszonyatos sokk, elmondhatatlan fájdalom a mai napig nem szűnt mélyen belénk égett és kitörölni talán soha nem lehet.

Negyed százada kezdődött. Kollégákkal (barátokkal) egy nagy álommal. Hivatásunk (hitvallásunk) no és persze eskünk egy életre a gyerekekhez köt minket. A tanítás az egy dolog - tartottuk és tartjuk – ha csak ennyit teszünk, nem vagyunk többek, mint egyszerű hivatalnokok, akik átplántálják azt az ismeretanyagot, amit megkövetelnek tőlük.

Mi szerettük volna és szeretnénk ma is átadni mindazt az emberi értéket, amit magunkban értéknek tudunk és fontosnak tartunk; a közösség fontosságát, a felebaráti szeretetet, egymás tiszteletét, segítségét, és ami még emellett nagyon fontos a természet mérhetetlen tiszteletét.

Összefogtunk és a semmiből 1994-ben (a hatvani Kinizsi Sportegyesülettel, mint tulajdonossal korábban kötött megállapodás alapján) építési engedéllyel, bontott anyagból felépítettük „házunkat”. Nem luxust alkottunk, csak egy szerény, tiszta közösségi teret. Egy diáktanyát a természet ölelésében és vendéglátásában. Egy helyet, ahol negyedszázad alatt rengeteg gyerek és ifjú - aki másképpen talán soha nem tehetett volna –élvezhette a téli és nyári táborozás örömét. Ahol a tisztelet, a szeretet meleg „családias” fészket biztosított az érkezőnek. Ha idegen tévedt „hozzánk” emberi melegség fogadta. E negyed század alatt megszámlálhatatlan gyerek, megszámlálhatatlan emlék birtokosai lehettek (lehettünk); évszaktól függetlenül barangoltunk a Mátra ösvényein, megismertük rejtett értékeit, túráztunk, sieltünk, és ami a legfontosabb sokat beszélgettünk. Esténként főleg nyáron a tűz mellett énekelgettünk. Olyan harmónia uralkodott, ami mások számára egyszerűen felfoghatatlan; a természet kortalanára varázsolt bennünket. Nem volt különbség gyermek, ifjú, vagy idős között. Egy volt a meghatározó, a tisztelet és a szeretet.

Diáktanyánk egyfajta bakancsos centrum volt a Felső-Mátra szívében. Egy hely ahová örömmel jöttek elsősorban Sarudról, de a Közép-Tisza településeiről elsősorban hátrányos helyzetű gyerekek, jelképes összegért (önköltségi áron), többnyire nem tehető családok gyerekei; táborozni (télen – nyáron) túrázni hétvégeken és persze közösen dolgozni, hogy fenn tarthassuk a” nem üzleti célú turisztikai szálláshelyünket”, ami tulajdonképpen mindenki számára egyfajta „hegyi otthont” jelentett. Egy menedékhelyet a természet ölelésébe.

Mi felnőttek, a felépítők, hogy mit kaptunk ezért a gyerekektől cserében, legnagyobb fizetséget, ami létezhet; a gyerekszivajt, a csillogó gyerekszemeket, a várva várt pillanatokat, amikor újra találkoztak, (találkoztunk mi is velük). Állom világ volt.

Jött a kegyetlen áprilisi időjárás, az áramkimaradás és jelentős áramingadozás. Egyetlen eszköz működött, a fagyasztó láda, ami feltehetően a tüzet okozta. Vis maior nincs, illetve ránk nem

vonatkozik (mondta a szakértő).Biztosításunk nem volt , magyar adminisztráció útvesztője ezt nem tette lehetővé.

Ezt az álmvilágot égetté szénné a tűz. Talán örökre (?), megmásíthatatlanul (?), hogy ne így történjék , azért fordulok Önhöz.

Gyerekeink közadakozást kezdeményeztek. Minden lehetőséget megragadnak, hogy pénzhez jussunk. Lassan csordogálnak a támogatások. A végrehajtás kezd kirajzolódni. Szakértői, tervezői és kivitelezői támogatásokat kaptunk. Az építkezés biztos megvalósítására egyfajta „klub jellegű társulást” ajánlok településének. A közreműködés módját természetesen együtt dolgoznánk ki, pl: a „társult összeg teljes egészében lelakható, illetve a továbbiakban még évekig üdülhetnek az Önök által megjelölt csoportok kizárólag önköltségi áron.

Nagy tisztelettel kérem Önt, hogy tisztsége révén, lehetősége szerint segítse a mátrai ház újjraépítését és egyben bővítsük ki annak működési körzetét.

A támogatás bármilyen szintjének nagyon örülnénk.

_Sarud Község Önkormányzata nevében:

Wesselényi Miklós Szabadidős Egyesület nevében:

Sarud,2017-05-22

(: Tilcsik István :)
polgármester

Wesselényi Miklós
Szabadidős Egyesület
3386 Sarud, Kossuth L. út 40.

(: Heinrich Tamás :)
nyugalmazott iskolaigazgató